

Frank van Vree (1975-1977)

Vruchtbare jaren

De geschiedenis van *Groniek* is naar mijn idee alleen te begrijpen wanneer we terug gaan naar de plaats waar het blad is geboren en groot geworden: het 'Zwitserse huis' aan de Heresingel, waarin het Instituut voor Geschiedenis eind jaren zestig, zeventig gevestigd was. Het instituut was een vrijplaats of – misschien beter – een broedplaats. Er werd gewerkt in de bibliotheek, die 's avonds en in het weekend door de studenten werd gerund, er werd gevoetbald in de tuin, vergaderd en gestencild, er werden lezingen gehouden en films vertoond, gevolgd door feestjes die tot diep in de nacht duurden, dikwijls opgevrolijkt door hooggeleerde inleiders uit het westen van het land, die stevig konden doordrinken omdat ze toch gedwongen waren de nacht in Groningen door te brengen.

De aandacht en energie van actieve studenten beperkten zich niet tot typische 'vakbondskwesties', zoals op veel andere afdelingen, die in toenemende mate beheersd werden door een tamelijk platvloers communisme, maar strekte zich ook uit tot de geschiedenis zelf, tot vernieuwingen in het programma en interessante ontwikkelingen op het vakgebied. Daarin vonden het wat nettere Historisch Dispuut *Ubbo Emmius* en de tamelijk ongeregelde *Actiegroep Activering*, bestaande uit activisten van uiteenlopende linkse pluimage, elkaar. *Groniek* fungeerde daarbij als de natuurlijke schakel – en tegelijk als bakermat van veel talent.

Ik heb anderhalf jaar deel uitgemaakt van de redactie. Ik zat ergens in mijn vierde jaar en zag dit als een uitgelezen mogelijkheid om mijn interesse voor het vak te combineren met de liefde voor het schrijven. Het is dan ook niet toevallig dat een van de door ons geproduceerde nummers een artikel over historici in de journalistiek en de politiek bevatte. Het was soms wel afzien, als redacteur, om al die beroemde namen aan het schrijven te krijgen, en daarnaast ook zelf af en toe nog een fatsoenlijk stuk te produceren (en dat lukte dan ook niet altijd). Vandaar dat we erg blij waren met het succes van sommige nummers, met als topper de aflevering over Sociale Geschiedenis, die goed was voor een oplage van anderhalf duizend, als ik me goed herinner.

Terugblikkend – zonder te vervallen in nostalgie – durf ik te zeggen dat

Groniek en verder...

Groniek een vormende ervaring in mijn ontwikkeling heeft betekend. En ik weet dat ik niet de enige ben.

Frank van Vree is hoogleraar Journalistiek aan de Universiteit van Amsterdam